

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei

Pe jumătate . . . . . 90 Lei

In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Școlile sătești

Un cuvânt de strigare către toți cei ce trebuie să aibă la inimă soarta viitorului nostru, mai ales către părinți și conducătorii comunelor

De Dascălul Sandu

Bietele școli sătești! In foarte multe părți ale țării ele sunt case ale nimănui cari își macină pereții în lacrimi de ploaie și își arată cu jale ferestrele oarbe, fără geamuri. Salile de învățământ n'au bănci de treabă, n'au o ușă ca lumea, n'au o icoană, o hartă. Dascălul sau dascălița se plimbă cu durere printre 10—12 copilași sgribiliți, cărora vântul toamnătic, năvălitor prin geamurile sparte, le sburlește părul în creștet și le invinește buzele.

Bietele școli sătești n'are cine le purta de grijă, căci având prea mulți stăpâni, au ajuns să nu aibă nici unul. De poruncit poruncesc toți: ministerul, inspectorii, revizorul, comitetul școlar județean, comitetul școlar rural, primarul, notarul, consilierii și mai nu știu câți și câte. Ordinele, poruncile, îndrumările curg ca ploaia, însă ajutoare, bani de nicăiri.

După lege, școlile au anumite cote cari ar trebui să fie încasate deodată cu impozitele. Dar, durere, nu se încasează nici impozitele către stat și așa nu se încasează nici cotele pentru școli. Purtarea de grijă mai apropiată pentru școli ar avea-o comitetele școlare rurale sau comunale, însă bugetele comunelor sunt mai mult foi de hârtie fără putere în cari pentru școală se scriu celea mai neînsemnate sume. Dacă se scriu!

Am auzit chiar din gura unui foarte harnic revizor școlar, că în multe comune notarii sunt cei mai mari dușmani ai școlilor! Lucrul acesta se întâmplă cu deosebire în comunele unde notarul este unghur ori sas. In acestea comune școala confesională ungurească ori săsească o duce boarește, iar școala națională a statului tânjește cu pereții scofâlciți, cu coperișul într'o rână. Iți arde obrazul de rușine când ai nenorocul să vezi o asemenea școală românească.

Alt caz am auzit că este în județul Târnava Mică. Clădirea școlii de stat este compusă din celea două școli confesionale de dinaintea războiului, unită și ortodoxă. Statul ori comuna n'au mai făcut nici o reparație la celea două

clădiri înfrățite. Azi ele sunt gata să se dărâme peste capetele copiilor. Cine să le proptească și să le repare? Confesiunile nu-și primesc nici bruma de chirie sau de arândă, făgăduită de revizor. Comuna n'are bani, oamenii nu vreau să plătească. Primarul se plânge de alte nevoi. Notarul stă cu nasul între hârtoabe și nici nu răspunde la tânguirile dascăliței. Comitetul școlar județean are sute de mii de lei restante de cote prin comune și n'are fonduri. Statul nu-și poate plăti funcționarii.

In comuna înfundată între dealuri, o biată dascăliță tânără, ieșită proaspăt din școala de pedagogie dela oraș, plânge cu copilași dimpreună între celea două ruini și tremură de groază că ba azi, ba mâine, va fi tocată în cap de grinzile cari amenință să cadă.

Unde sunt asemenea stări? In Africa Zulucaferilor ori in insulele sălbătice din Oceanul Pacific al Australiei? Nu. In țară la noi, prin multe văi și ținuturi. Mult mai multe decât credem și știm.

In fața unei asemenea situații ce este de făcut? El că trebuie să ne trezim cu toții lasimțiri mai bune față de școlile sătești. Să ne trezim și mic și mare, de sus, dela minister și până la cel mai umil plugar, ca să ne mântuim școlile populare, fără de cari suntem mai înapoiați decât Zulucaferii întunerecului african.

Să se trezească primarii, notarii, consilierii comunali, preoții, părinții copiilor și toți cari trebuie să aibă durere de această țară, de acest popor. E ceasul al doisprezecelea.

Să nu așteptăm totul dela stat. Statul e înglodat până în grumazi. El nu poate încasa impozite, nu mai răzbește cu funcționarii. Până vine statul să facă, să ne îngrijim noi, prin comune, de bietele școli sătești. Să se miște preoții, notarii, fruntașii; să se adune la comitetele școlare rurale, să chibzuiască, să se sbată și să facă totul pentru școli și pentru lumină. Adeseori trebuie și pentru un geam, un mâner la ușă, o proptea la coperișul școlii. Să punem

mâna, să mai și deschidem punga, că pentru alte nevoi tot se mai găsesco bani. Imi spune un farmacist prieten, că dânsul trăiește azi mai mult din săpunuri scumpe, din sulimanuri și din ape de flori. Se bat fetele și femeile de prin sate să le cumpere. Pentru asemenea netrebnicii sunt parale. Iar școlile noastre sunt o rușine și o nenorocire.

Să ne întoarcem privirile și spre școli și spre copilașii cari cer carte, căci altfel suntem de batjocura lumii și a străinilor. Ne însălbătăcim mai rău ca Africanii.

S'a surpat pământul peste el. In comuna Mihai Bravu, de lângă Brăila, s'a întâmplat o grozavă nenorocire. Anume: măcelarul V. Sârbu a angajat pe lucrătorii Tudor Vagon și G. Stoianu, ca să-l sape o hrubă în beciu, unde să conserve carnea. Lucrătorii săpând neatent, s'a surpat pământul peste el și au fost găsiți morți.

Cum te apără avocatii. Mai zilele trecute doi bandiți au oprit în loc un automobil lângă Cluj și după ce l-au amenințat pe călători cu moartea, le-au luat tot ce-au avut. Aflând apol, că unul dintre călători e avocat i-au zis: De ne va prinde poliția, vom veni la D.-ta să ne aperi. Acum i-au prins și banditul s'a ținut de cuvânt. S'a dus la avocatul pe care-l jefuise, cerându-i să-l apere și avocatul l-a apărât, pentru bani grei. Dar tribunalul l-a băgat, totuș, la răcoare pe bandit. Dar ar fi trebuit băgat și avocatul căci se potrivește: amândoi trăesc numai pentru bani, câștigați cu cinste ori mai mult fără cinste.

Trenuri desființate, pe linia București—Blaj. Înainte cu câteva săptămâni am publicat „Mersul trenurilor”. De atunci a fost desființată o pereche de trenuri, Nrul 23 și 24, adică trenurile accelerate cari mergeau dela București la Decebal, și înapoi. Așadar, în urma acestei schimbări, avem numai patru trenuri dela Blaj spre București, și înapoi, nu cinci cum am avut până acum; și numai patru trenuri dela Blaj la Alba Iulia și înapoi și nu cinci, cum avusesem înainte.

Mortul care sforăe. Păzitorul mormlntelor din orașul polon Sosnovice a auzit sforăind un mort dintr'o criptă. Mergând mai aproape, a aflat că mortul nu era altul decât un biet de șomer, care a scos din sicriu oasele unui mort vechiu, s'a culcat el în sicriu și, adormind, a început a sforăi. Paznicul a chemat poliția, care l-a înhățat pe bietul șomer și l-a dus la odihnă în temnița orașului.

Ascultați de preoți

In evanghelia a cincina după înălțarea sfintei Cruci sau a 22-a după Rusalii (30 Octombrie), citim la sf. evangelist Luca. „Dacă pe Moisi și pe proroci nu-i ascultă, măcar de s'ar și scula cineva din morți, nu vor crede» (16, 31).

E vorba adevărat aici că bogatul din iad l-a rugat pe Lazar cel sărac din raiu, să trimeată pe cineva din morți la cei cinci frați ai lui, că atunci poate că se vor pocăi. La aceasta Lazar cel sărac i-a dat răspunsul de mai sus.

Răspunsul fericitului Lazar se potrivește de minune și vremurilor noastre. Nici astăzi, ca și pe vremea Mântuitorului, oamenii nu prea ascultă de Moisi și de proroci, adevărat de legile dumnezeiești și bisericesti, și nici de preoții cari le propovăduesc. Foarte mulți dintre creștini din capul locului nici nu merg la biserică, iară care merg, dovedesc cu prisosință că de aceea au două urechi, ca pe una să intre, iară pe cealaltă să iasă tot ceea ce zice preotul. Nu-și dau seama creștinii de astăzi că cuvintele sf. Pavel dela 1 Cor. 4, 1 se referese la noi preoții: »Așa să ne socotească pe noi omul, ca pe niște slugi ale lui Hristos și ispravnicii ai tainelor lui Dumnezeu». Cuvine-se însă, ca să nu împlinim poruncile slujitorilor lui Hristos și ale ispravnicilor tainelor lui Dumnezeu, ba să le chiar nesocotești și batjocorești? Oare strămoșii noștri tot

așa au făcut? Nu cumva ei au fost altfel de oameni, mult mai cucernici și mai cinstiți decât noi?

»Preoții ceice-și țin bine deregătoria, cu îndoită cinste să se cinstească, mai ales ceice se ostenesc în cuvânt și întru învățătură», zice tot sf. apostol Pavel în cartea întâie către Timoteiu (5, 17). Ceeace spusese adevărat mai înainte către creștinii din Corint, repețește a doua oră către sf. Timoteiu, adăugând că pe ceice-și țin bine deregătoria, cu îndoită cinste să-i cinstească, și mai ales pe cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățătură. Din mila lui Dumnezeu însă preoții noștri cei mai mulți se și ostenesc în cuvânt, pentru că predică, și întru învățătură, pentru că învață pe copiii de școală religia, și astfel vrednici sunt ca cu îndoită cinste să se cinstească.

Mai mult, la sf. evangelist Luca, adauge însuș Domnul: »Celce vă ascultă pe voi pe mine mă ascultă, și cel ce se lăpădă de voi, de mine se lăpădă: iară celce se lăpădă de mine, se lăpădă de celce m'a trimis pe mine» (10, 16). Așadară Domnul nostru Isus Hristos spune clar că tot una este a se lăpăda de preoți, că a se lăpăda de El și de Tatăl. Mare vorbă este aceasta, cu adevărat foarte mare! Bine să bage de seamă ceice fac răzmirițe în parohii și ceice asmuță pe ceilalți împotriva preotului, pentru că mare păcat fac și împotriva lui Isus se răsvrătesc! De aceea și întreabă sf. Ioan Gură de Aur: »Au nu știți că cinstea pe care o dați preoților lui Dumnezeu însuși o dați?« Iară sf. Gregoriu Nazianzenul zice: »Chiar și îngerii cinstesc pe preoți«.

Veți răspunde poate: noi i-am cinstiți pe preoți, dacă n'ar fi între ei atâția răi.

Foarte bine, la aceasta însă dați-mi voie să nu răspund eu, ci însuș marele dascăl al bisericii, sf. Augustin, în epistola

sa a 177-a. Sf. Augustin întemeiase adevărat un ord călugăresc, din care fac parte și Assumptioniștii francezi de astăzi. Unul dintre acești călugări începuse să trăiască o viață scandaloasă, așa că multă lume se scandalizase de el. La aceasta răspunde sf. Augustin.: »Mă micșorați pe mine și pe toți călugării mei, pentru că a căzut unul. Puteți-mi însă voi arăta și numai un singur loc ori societate de persoane pe acest pământ, care să fie ferită de de orice păcat? Nu este mirare dacă, cu toată cucernicia și evlavia călugărilor mei, unul dintre ei cade, fiindcă sunt oameni. Să aștept eu oare ca societatea mea să fie mai sfântă și mai desăvârșită decât toate câte au trăit vreodată în lume? În familia lui Adam unul dintre cei doi frați a fost ucigaș de frate. În familia lui Noe, care se compunea din opt membri, se afla Cam cel fără Dumnezeu, care și-a bătut joc de tatăl său și pe urmă a fost blăstămat. Din familia lui Avram, Agar și Ismail au trebuit să fie alungați. În familia lui Isac, Ezau a fost urit de însuș Dumnezeu. În familia lui Iacob, Ruben, unul dintre cei 13 fii, a necinstit însuș patul părintesc, iar ceilalți l-au vândut pe Iosif cel nevinoval. În familia lui David Ammon a fost un incestuos, iară Absolon un răsvrățitor. Ce doriți mai mult? În societatea lui Isus Hristos între cei doisprezece apostoli Iacob și Ioan au fost ambițioși, Petru l-a tăgăduit pe Domnul, Iuda l-a vândut și a fost osândit. Indrăzniți dreptaceea să osândiți pe toți sfinții patriarhi și familiile lor — și chiar și pe însuș Isus Hristos cu societatea sa apostolică, pentru că au fost unii între ei cari au greșit și au lucrat împotriva datorințelor proprii?

Sf. Bernard zice: »Fapta nu se poate scuza, scuza însă persoana și zicem: Trebuie că așa a fost de mare și de puternică ispita, încât și noi am fi căzut,

Foița „UNIRII POPORULUI”

Cuvânt de rămas bun

rostit la înmormântarea profesorului Flaviu C. Domșa, săvârșită în ziua de 5 Oct. 1932, de

Prof. Iuliu Malor

„Veșnică să fie pomenirea ta, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru”.

Aceste cuvinte le rostește preotul, după rânduiala bisericii orientale de rit grecesc, la sfârșitul îngropăciunii și înainte de a pleca cu cadavrul spre mormânt. Și, cum nimica nu este fără rost în ritualul nostru, să încercăm a pătrunde înțelesul adânc al acestor cuvinte și să-l aplicăm și pentru acest trist caz.

„Veșnică să fie pomenirea ta”, mai întâiu între ai tăi. Văduva și copiii nu-și vor putea uita niciodată de soțul respective părintele lor, cărora le-a dat tot ce a avut mai bun și mai scump, atât ca suflet cât și ca materie, toată dragostea sa, tot sufletul său, toată știința sa și tot câștigul său. Nu-l vor putea uita nici celelalte rudenii, ginerele, frații, surorile, cumnatele și cumnații, pentru că fratele nostru adormit în Domnul a fost cu atâta dragoste față de ei, încât este cu adevărat imposibil să-l uite și să-l nesocotească. Nu-l vor putea uita colegii, pentru că a fost un coleg foarte bun și unde se afla adormitul în Domnul era numai veselie și voie bună, fiind în stare a înviora o societate întreagă cu glu-

mele sale, cu spiritul său, cu inteligența sa. Nu-l vor putea uita nici elevii, și mai ales cei mai vechi, de pe vremea sănătății sale depline, fiindcă orele de desen, de geometria desemnativă și de caligrafie erau orele cele mai plăcute, la care nu numai, că se puteau învăța multe lucruri frumoase și folositoare, dar se și distrau elevii foarte drăguț, pentru că tot mereu presăra adormitul în Domnul câte o o glumă bine plasată, și foarte rar se uita la elevi serioși și muștrători, peste ochelari. Mai ales nu-l vor uita apoi aceia dintre elevii săi cari, sub conducerea și îndrumarea lui, au devenit artiști de renume, îmbogățind arta noastră românească cu lucrări de mare valoare.

Nu-l va uita nici unul dintre cunoscuții săi, căci fratele nostru Flaviu a fost un bărbat de o rară inteligență și de o foarte mare dragoste pentru școala și biserică, pe care 31 de ani a slujit-o până la vârsta sa încă tânără, de 54 ani; împărțându-se de o aleasă educație, atât în casa părintească dela Pintic din apropierea Bistriței, unde tatăl său a fost un ales preot, cât și la școlile pe cari le-a urmat, mai întâiu la școala primară ev.-luth., apoi la liceul ev.-luth. din Bistrița, până pe clasa a șaptea, când tatăl său îl trimite la liceul din Blaj, ca să se desăvârșească în limba dulce a mamei sale.

Prin venirea sa liceul din Blaj soartea i-a fost croită, pentru că aici îl iubește toată lumea, așa că îndată după bacalaureatul numit pe atunci examen de maturitate, superioritatea bisericăască, care a observat talentul lui de artist în desen și pictură, îl trimite la școala

superioară de belearte pentru pregătirea profesorilor de desen și geometria desemnativă din Budapesta, unde, după patru ani de studii serioase, își ia diploma de profesor, în 27 Iunie 1901, fiind recunoscut atât de colegii cât și de profesorii săi printre cei dintâi și mai distinși candidați.

Buna sa pregătire o dovedește îndată ce se prezintă la catedra sa dela liceul din Blaj, unde nu numai că-și îndeplinește cu cea mai mare dragoste datorințele de profesor, ci, văzând lipsa de manuale didactice, scrie manuale de geometrie pentru clasele I, III și IV, singurele manuale de acest fel la noi Români.

Când Consiliul Dirigent preia universitatea dela Cluj, n'a aflat în tot cuprinsul țării noastre profesor mai bine pregătit la desen ca pe Flaviu C. Domșa, pe care-l și numește profesor la cursurile din 1919 și 1920 dela universitatea din Cluj, pentru pregătirea profesorilor de desen. Colegii lui dela universitate au fost atât de încântați, nu numai de talentul lui ci și de firea alui atât de veselă și de glumeață, încât ori de câte ori îi întâlneau, vorbeau cu cea mai mare dragoste și admirație de acela, care a fost Flaviu C. Domșa.

Meritele sale le-au recunoscut și guvernele țării, pentru că l-au distins, atât cu Ordinul Coroana României, cât și cu Steaua României, în gradul de cavaler. Iară când a fost vorba să se înființeze la Cluj Școala de arte frumoase, guvernul de pe atunci pe Flaviu C. Domșa l-a menit de director și organizator al acelei școale, el însă n'a primit, pentru că se simțea prea legat de acest Blaj.

dacă Dumnezeu nu ni-ar fi pus mâna sub cap și nu ni-ar fi venit într'ajutor.

Sf. Ioan Gură de Aur zice: »E mai bine să cinștim, pentru cei buni, și pe cei răi, decât să nesocotim pentru cei răi și pe cei buni; e mai bine să cinștim pentru preoții cei buni și pe cei răi, ca să nu desprețuim pentru cei răi și pe cei buni; pentru că este mai bine a da ceva celor răi de ceace nu sunt vrednici, decât a detrage dela cei buni ceace li-se cuvine de drept». Acelaș sfânt părinte scrie într'altă carte a sa: »De acolo vin toate relele, că au răpit orice autoritate dela mai marii bisericesti, că nu li-se mai dă nici o cinste și nici o frică».

În o predică a sa, în care tâlcuiește epistola a doua a sf. Pavel către Timoteiu, tot sf. Ioan Gură de Aur zice: »Nerecunoșcătorilor aceasta este mulțumita pentru serviciile pe cari vi-le fac slujitorii Domnului? N'ați fost voi oare renăscuți de mâinile preoților, prin sf. botez? Nu ați primit oare, prin slujba lor, iertarea păcatelor? Nu aduc oare ei sfânta jertfă, prin care vă împărtășiți cu trupul și sângele Domnului? Oare nu este preotul, care vă învață, care frânge copiilor voștri pâinea cuvântului lui Dumnezeu și vă deschide ceriurile?»

Rămân deci adevărate cuvintele Domnului păstrate de sf. evanghelist Luca: »Dacă pe Moisi și pe proroci (astăzi pe preoți) nu-i ascultă, măcar de s'ar și scula cineva din morți, nu vor crede».

Părintele Iuliu

Faptele unui nebun. În Germania un om înnebunind pe neașteptate, s'a repezit cu un cuțit la tatăl său, rănindu-l. A fugit apoi în stradă, unde a rănit pe o femeie; iar pe un trecător care-l dase ajutor, l-a ucis. Abia cu greu a putut fi prins.

Vai și amar de capul oamenilor de omenie

Mai zilele trecute m'am întâlnit cu un țăran fruntaș de pe Târnave. Avea ceva de lucru pe la judecătoria. Ca vechi cunoscut, am vorbit despre una și alta, iar pe urmă a început să mi-se cam tânguiască omul, spunând următoarele:

— E rău de oamenii de omenie, la noi în țară, e chiar vai și amar de capul lor. Și iată pentru ce:

— Eu, dragă domnule, am fost omul, care nu m'am întins niciodată mai departe decât îmi ajungea tocul. Dacă m'avut cu ce, am baut și câte un pahar de vin, de bere, ori de rachie, iară dacă nu, am răbdat și am tăcut. Pe mine nimenea nu m'a văzut bând pe datorie. Mai mult, în vremea din urmă, când am văzut, că nu mai ajung banii nici pe tîbac (tutum), bată-l Sărsăilă, i-am zis, într'o zi, muierei: »Tu muier e rău de noi, nu mai suntem în stare să mai cumpărăm nici ulei de lampă, decum să mai beau și eu vreodată, la oraș, câte un pahar de vin. Să știi că mă las și de blăstămatul acesta de fumat». Și de atunci n'am mai băgat țigară în gura mea.

— Dările, atât cele către stat cât și cele către comună, le-am plătit totdeauna regulat. Pe mine nu m'ai putut vedea niciodată, nici pe vremea ungurească, nici în România Mare, între rstanțieri. Și chiar de aceea, nu mi-am putut cumpăra nici un petec de loc mai mult, am rămas cu ceace am moștenit, dela tata și dela socru, pentru că m'am ferit de datorie, ca de răie.

— Nu așa însă vecinii mei și cei mai mulți cogași din comună. Părliți, ea vai de ei, au făcut datorii peste datorii și astfel și-au înmulțit moșia, încât unii au ajuns să aibă cât și mine. Iar când erau gata să se înnece în marea datoriilor, când jăcuțul era să le bată la dobă moșia, iată că a venit conversiunea

și li-s'a iertat jumătate din datorie, așa că astăzi ei sunt mai boieri decât mine.

— Mai mult, cetesc acuma prin ziare, că de câte ori vin la Blaj mai cumpăr și câte un ziar mai mare dela București, că acuma li-se reduce și impozitele restante, cu 25, 20, 15, 10 ori chiar 5 la sută. Așadară tot rstanțierii se ajută și acuma, nu cei ce și-au împlinit datorițele cetățenești, cu cinste și cu omenie.

— Așadară, scurt și la înțeles, vai și amar de capul oamenilor de omenie, în România Mare!

— Văd bine că tare ești cătrănit, bade Grigore, și nu' zic, că n'ai puțină dreptate. Năcazul e că D.-ta nu vezi decât până la vârful nasului, și nu te uiți și mai departe.

— Ce e drept, sărăciei i-s'a făcut mult bine în România Mare: 1) i-s'a dat pământ, aproape în cinste, la expropriere; 2) i-s'a iertat jumătate din datorii, iar acuma 3) i-se mai iartă și atâta la sută din impozitele (dările) către stat.

— Ei bine, ce era să faci statul? Pe cine să-i apere și ocrotească? Oare nu pe țăranii Români? Nu ei sunt oare talpa țării? Fără ei ce plătește România Mare? N'au fost destul de sprijiniți, o mie de ani, tot numai străinii? Și acuma, când se ridică și frații noștri, D. Ta, bade Grigore, te superi?

— Statul român a voit să-i pui în tălpi pe țăranii români. Și a izbutit de i-a pus, ce e drept cu mari jertfe, chiar și cu omorirea puținilor mari proprietari, a bisericilor, a spitalelor, mai nou a băncilor. Vorba e că pe țăranii i-a ridicat de așa, încât numai puțină minte să aibă, ei sunt și rămân boieri adevărați ai acestei țări. Că au fost jertfiți câțiva oameni cu stare bună, că s'au ridicat unii de-s ca D. Ta de bogați, ori chiar mai bogați, să nu te supere. S'a ridicat neamul nostru, sângele nostru, țăranul nostru!

Cine dintre ceie l-au cunoscut vreodată să-l uite deci pe fatele nostru Flaviu? Cu tot dreptul poate deci zice biserica: »*Veșnică fie pomenirea ta*».

»*Veșnică, fie pomenirea Ta, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru!*» Aceasta este dorința bisericii tale, dorință rostită prin preot, la sfârșitul prohodului tău, dragă prietene Flavis. *Veșnică*, nu vremelnică adevă nu numai în generația care te duce la mormânt. Și *veșnică* este, pentru că sângele tău l-au moștenit copiii tăi și ei îl vor preda din neam în neam celor ce se vor naște dintr'înșii; iară spiritul tău, inteligența ta, frumosul tău talent de profesor l-ai predat elevilor tăi, face o parte constitutivă din educația lor, din sufletul lor, din pregătirea lor, și până va trăi o singură generație din miile de elevi, trecuți prin mâna ta și împărtășiți de cultura ta, îl vor transmite din neam în neam, așa că o cărămidă cel puțin din zidirea mândră a culturii neamului nostru, — și mie mi-se pare că o cărămidă foarte sănătoasă și de mare importanță, — va purta inscripția: »Flaviu C. Domșa».

»*Veșnică să fie pomenirea ta, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru!*» Aceste cuvinte însă nu sunt a se înțelege într'u atâta pentru viața de acum, cât mai ales pentru cea de dincolo de mormânt, pentru viața de apoi, fiindcă *veșnicia* noastră este aici pe pământ, oricât de mare importanță ne-am da, foarte relativă. De aceea se îngrijește biserica noastră, ca cei adormiți în Domnul să fie pomeniți pururea, la fiecare sfântă liturghie și la aproape toate slujbele sale.

Dar mai zice biserica în acest rămas bun al său și: »*vrednice de fericire*», pentru că după luptele grele, din viața aceasta, în care pâinea noastră cu atâtea lacrimi ni-o muieim, vrednici suntem de fericirea *veșnică*, întrucât ne-am împlinit datorițele noastre de creștini. Fratele nostru adormit în Domnul s'a îngrijit să fie fericit, cel puțin în lumea cealaltă, dacă aici a avut de luptat cu atâtea mizerii materiale, cu boale în familie și chiar și cu moartea neuitatei sale fiice. Și-a pus adevărat talentul său în serviciul bisericii, pictând mai ales icoane sfinte, și mai puține de cele profane. Câte biserici nu se laudă cu iconostasul pictat de Flaviu C. Domșa! Câte suflete creștinești nu-și îndreaptă privirile către Dumnezeu, atrase fiind prin minunatele icoane ale Domnului nostru Isus Hristos, ale Preacuratei, ale celor 12 apostoli și ale atâtor altor sfinți, luate toate cu penele mamei al adormitului în Domnul! Mai ales însă icoanele cele două, răspândite, prin multiplicare, în mii de exemplare prin toată România, ale lui Isus și ale pururea Fecioarei, au deșteptat în sufletul atâtor familii sentimente religioase și cu deosebire în sufletele fragile ale copiilor noștri, încât e cu neputință, ca aceea Preasfântă Treime să nu mântuiască sufletul adormitului ei rob Flaviu.

De aceea când lipsurile și necazurile vor bate, de aici înainte, tot mai amenințator, la ușile de acum văduvei Valeria; când cei patru copii încă neașezați vor avea să simtă tot mai mult lipsa de tată, de îndrumător și susținător al lor; când vor trebui să lupte cu adevărat e-

roism împotriva valurilor tot mai sărate ale acestei vieți; când se vor vedea puși în inferioritate față de alții mai favorizați ai sortii; când vor trebui să repete și ei cu strămoșii noștri acei »quem dii odere, pedagogum fecere«; când sufletele lor desnădăjduite vor începe a cărti împotriva sortii atât de nemiloase; — atunci, o atunci, tu Preacurată și pururea Fecioară Marie, pe care cu atâta dragoste Te-a pictat mâna acuma rece a măiestrului Flaviu, să fii milostivă și îndurată, și să te întrepui la Fiul Tău și Dumnezeu nostru, ca să așeze — în corturile dreptilor, în loc luminos, în loc de verdeață, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea și suspinaarea — sufletul robului său acestuia mutat dela noi, să-l odihnească în sânul lui Avraam, și cu dreptii să-l numere și spre cei rămași adânc întristați și nemângâiați văduva și orfanii lui, să se îndure, ca un bun și de oameni iubitor.

Ieră noi colegii tăi, rămași încă pe această arenă de luptă, care este viața pământeană, pentru că să cultivăm, ca și tine, sufletele fragile ale neamului; noi reprezentanții oropsitei tagme a dascălilor neamului românesc, cari, ne facem, cu toată sărăcia, datorița până la sfârșit, până ce cădem în brazdă, asemenea ție, — îți zicem: »*Veșnică să fie pomenirea ta, vrednice de fericire și pururea pomenite frate al nostru, Flavie!*» Amin.

*) Pe ceie l-au urit zcii, l-au făcut dascăl.

— De acuma și cel de curând ridicat va fi ca D. Ta. Nu-și va mai prăda averea. Se va învăța și el să fie cruțător. Și când vom avea cât mai mulți țărani bogați, va fi bine de noi toți și de țara noastră. Atunci nu ne vom mai teme nici de Unguri, nici de Sași, nici de Ruși, nici de Bulgari, dar zău nici de bolșevici. Și aceasta au voit-o conducătorii noștri. —

— Dacă-i așa, trebuie să mă mai împac și eu cu soarta, deși, spun chiar drept, că nu-mi cade bine că am ajuns într'un rând cu toți codașii. —

— Bine, bine, bade Grigore, nu uita însă un lucru, că cinstea și omenia, de care se ține și plătită la vreme a datoriilor precum și a impozitelor către biserică, stat și comună, o răsplătește Dumnezeu și în lumea cealaltă, și astfel D.-Ta tot ești mai mult decât „codașii”. —

— Așa mă mai împac și eu, mai ales că D.-Ta foarte bine știi, că ești prietin cu părintele nostru, că nimenea nu și-a plătit aruncurile bisericesti mai regulat ca mine. Încă ceva însă: Dumnezeu totuși va fi mai drept decât oamenii! —

Jug pentru doi

Așa e făcut jugul să fie purtat de doi. Și e făcut așa pentru că povara, fie la plug fie la car, e de obicei prea greu pentru unul singur. Cine ar înjuga un singur bou la plug, sau o singură vacă, ar fi luat în răs. Și cine ar face așa când are doi boi, ori două vaci, ar fi socotit drept nebun.

Căsătoria e jug pentru doi, dar după felul și firea celor ce se înjuga la el — un bărbat și o femeie — se vede limpede că nu-l făcut să tragă în el, cu o putere la fel, cei doi înjugați. — Bărbatul e mai tare trupește, femeia e mai slabă. Așa se nasc, așa cresc și trăesc în lume, așa e rânduită firea noastră.

De aceea partea de jug în care trage bărbatul se cuvine să fie mai grea, iar a femeii mai ușoară, când e vorba de greutățile cari trebuiesc biruite cu munca și puterea trupului. Ceeace nu însemnează că femeii e rânduită partea și mai ușoară a vieții. Fiindcă ea are alte lucruri de făcut, potrivit firei ei, dela nașterea și creșterea pruncilor, până la grija de toate zilele de casă și de masă. Și lucrurile acestea multe și mărunte, deși le birue dacă e harnică și sănătoasă, o ostenesc și o seacă de puteri adeseori mai altfel, decât muncile cele mai grele pe bărbat.

Un obicei rău, i-am zice sălbatec, — care se poate vedea în multe ținuturi românești — este, că îndată ce începe munca pământului primăvara, femeile sunt puse la brazdă alături de bărbați: la prășit, la fân, la secere. Doar de cosit nu cosesc (deși chiar și acest lucru se vede în unele părți).

În toată aceasta vreme, de primăvara până toamna, femeile, deși muncesc alături de bărbați, își poartă mai departe și jugul lor de iarna: curăță casa, spală albituri, pregătesc prânzul și cina, îngrijesc de copii, îi alăptează, îi duc în brațe cale de kilometri uneori, până la hotar.

Așa că în multe ținuturi locuite de români femeia e și azi un fel de roabă a familiei. Bărbatul nu se gândește că el a odihnit toată iarna, că și-a adunat puteri destule, și cere ca soția lui, care a robotit toată iarna, să țină pas cu el.

Așa se întâmplă apoi, ca frumoasele și sănătoasele noastre fete, la patru cinci ani după căsătorie, dacă au și copii, să îmbătrânească înainte de vreme.

Bărbații trebuie să înțeleagă, că dacă e jug pentru doi căsătoria, femeia trage mereu în el pe când omul numai în vremea lucrului. Și să-și cruțe femeile dela munci grele, fiindcă tot el vor fi în câștig: le rămân sănătoase, tinere, și harnice. Pe când turtite de poveri prea mari, se istovesc curând.

Dela „Secțiile Astrei”

Noutăți politice din țară și străinătate

Noul guvern Maniu — Un nou partid țărănesc — Conferința țărilor balcanice la București — Vizita M. S. Regelui la Cluj — Schimbare de guvern în Cehoslovacia și Bulgaria — Noua scădere a lirei sterline — Ungurii și Musolinii

În numărul trecut al gazetei noastre credeam să putem da și lista noului guvern, alcătuit de dl Iuliu Maniu. Dar, cum gazeta noastră apare Miercuria seara, iar dl Maniu a prezentat numai Joi lista noului Dsale guvern, dăm în numărul acesta numele noilor miniștri:

Lista noului guvern

Iuliu Maniu, președinte al consiliului de miniștri.

Gheorghe G. Mironescu, vicepreședinte, fără portofoliu (ministeriat).

Ion Mihalache, ministru de interne.

Nicolae Titulescu, ministru de externe.

Virgil Madgearu, ministru de finanțe.

Mihai Popovici, ministru de justiție.

Dimitrie Gusti, ministru al instrucțiunii publice.

Voicu Nițescu, ministru de agricultură și domenii.

Ion Lugoianu, ministru de industrie și comerț.

Eduard Mirto, ministru de comunicații.

Dumitru R. Ioanițescu, ministrul muncii și al sănătății

General Samsonovici, ministrul apărării naționale.

Ghiță Crișan, ministrul Ardealului.

Pantelimon Halippa, ministrul Basarabiei.

Teofil Sauciac-Săveanu, ministrul Bucovinei.

Subsecretarii de stat

Armand Călinescu, și *Ioan Pop* (din Alba Iulia) la interne; *Mihai Ghelmegeanu*, și *Anton Crihan* (basarabean) la agricultură și domenii; *Savel Rădulescu* la externe; *Petru Andrei* la instrucție și *Radu Irimescu* la aviație.

Joi la amiază noii miniștri au depus jurământul în fața Majestății Sale Regelui, la Sinaia, iar subsecretarii de stat au depus jurământul în fața dlui prim-ministru Iuliu Maniu.

Precum se vede, din noul guvern lipsește dl Dr. Vaida Voed, în schimb au intrat ca oameni noi dl Titulescu și Lugoianu. În locul dlui Emil Hațeganu ministru al Ardealului a fost numit dl G. Crișan, secretarul pentru Transilvania al partidului național-țărănesc, iar Basarabia și Bucovina și-au primit și ele ministru separat. Dl Madgearu a trecut la finanțe în locul dlui Mironescu, care fiind suferind, va pleca în străinătate să-și vadă de sănătate.

Subsecretarii de stat s'au mai înpușinat. Dintre cei vechi au rămas pe

din afară dnii: Tilea, Gafencu, Șerban, Oltor și sasul Brandsch.

M. S. Regele primind jurământul noilor miniștri, a spus următoarele cuvinte: „Sunt fericit să salut acest nou guvern. Sunt conștient de imensele greutăți cari stau azi, în vremurile acestea de criză mondială, în calea ori cărei guvernării.

„Din partea mea vă asigur de o colaborare strânsă și constituțională.

„Vă urez spor la muncă”.

Dl prim ministru *Iuliu Maniu* a răspuns: „Cu tot respectul Vă mulțumim, Sire, pentru frumoasele cuvinte de îmbărbătare pe cari ni-le-ați adresat și Vă asigurăm că vom depune toate silințele pentru ca să facem față tuturor greutăților ce ne stau în cale.

„Vom face zid în jurul Tronului pentru înflorirea Lui.

„Ești din sânul unui partid național și democrat vom ști să întărim principiul de autoritate și ordine.

„Să trăiți, Majestate.”

După aceasta, miniștrii s'au întors dela Sinaia la București.

Dl *Vaida* a fost chemat apoi la Sinaia și ca răsplată pentru slujba dreaptă și credincioasă pe care a făcut-o, M. S. Regele l-a decorat cu colanul ordinului Carol I. — Cu toatecă dl Vaida s'a mulțumit de putere, toată lumea își ridică pălăria înaintea Dsale și-l cinstește, pentru că nu oricine ar fi făcut ceea ce a făcut Dânsul, ca pentru o credință a Dsale să lase din mână puterea. În schimb, din toată schimbarea aceasta de guvern dl Titulescu, care s'a cam îmbulzit la putere și dl Mihalache, care nu se știe limpede ce gânduri ascunse a nutrit, au eșit cam feșteliți. — Noroc că dl Maniu, lăsând la o parte pricinele pentru cari până acum n'a voit să primească puterea, s'a pus în fruntea guvernului, căci altfel cine știe la ce ne-am fi putut aștepta.

Acum, să vedem numai guvernul la muncă și ispravă, după vorba Majestății Sale Regelui.

Dl *Maniu* de altfel a și intrunit îndată pe gazetarii dela noi din țară și din străinătate și le-a făcut cunoscut programul de cărmuire al noului guvern. De-ar avea numai vreme să înfăptuiască toate lucrurile bune pe cari le-a vestit.

Mititelul și neastâmpăratul domn, *Grigorie Iunian*, după ce a demisionat din partidul național-țărănesc, și-a strâns partizanii, în orașul său, la Târgu Jiu, și le-a arătat, într'o vorbire, că de ce s'a despărțit de tovarășii cu cari a luptat alături 12 ani. Dlui îi trebuie

restabilizare, adică, scăderea prețului banilor și încetarea plății datoriilor țării către străinătate. Dl Iunian acum își dă mâna cu Doctorul Lupu și cu Constantin Stere, pentru a face laolaltă un partid așa zis țărănesc.

*

La București s'a întrunit în zilele acestea, în palatul adunării Deputaților din Dealul Mitropoliei, a treia conferință (consfătuire) a țărilor din Peninsula Balcanică. Trimiși din Serbia, Bulgaria, Grecia, Turcia și Albania s'au consfățuit, dimpreună cu Românii noștri, despre facerea unei invoeli (pact) cu ținta ca să domnească pace și bună înțelegere între aceste popoare și să se ajute împrumutat pe toate târâmurile — Dl Titulescu, noul ministru de externe, a ținut o frumoasă cuvântare, de asemenea a grăit înțelepțește baciul Ciceo Pop, președintele adunării deputaților. Dintre străini au vorbit mai mulți, propovăduind frăția între popoare. De-ar urma acum după vorbe și fapte, căci altfel s'a cheltuit numai orz pe găște.

*

Duminecă în 23 Octomvrie s'a deschis la Cluj academia de agricultură, la care a luat parte și M. S. Regele însoțit de dnii Maniu și Vaida, apoi de dl Voicu Nițescu ministrul agriculturii și dl G. Crișan ministrul Ardealului. Lumea din Cluj a primit pe Suveran cu multă bucurie și mulțumire sufletească. Domnitorul a luat apoi parte la expoziția de produse agricole, la operă și la alte serbări date în cinstea Majestății Sale.

Schimbarea de guvern dela noi din vară a fost urmată de alte două schimbări de guvern, în străinătate. Anume, în Cehoslovacia, dl Urdzal a înaintat demisia guvernului din pricină de boală. Bătrânul și înțeleptul președinte al republicii, Masaryk, acum îi caută urmaș. În Belgia schimbarea de guvern s'a iscat din pricina neînțelegerii dintre partidul catolic și cel liberal.

În Anglia s'a produs o nouă scădere a lirei sterline. După ce înainte cu câteva luni, prețul banului englez scăzuse cu vre-o 30 la sută, adică dela 813 Lei la 570 Lei o liră sterlină, acum a început să se scoboare din nou. Motivul ar fi dorința Englezilor ca, în chipul acesta, să-și poată vinde cu mai multă ușurință mărfurile, cari până acum nu li se prea treceau, fiindu-le banul prea scump, față de cel al altor țări.

Ungurii nu-l slăbesc cu dragostea pe Mussolini al Italianilor. De curând, Italianii serbând împlinirea alor 10 ani de când s'a născut fascismul, Ungurii ce s'au gândit, cum să vie pe placul lui Mussolini. S'au apucat și i-au trimis 3000 volume (cărți) cu 2 milioane iscălituri, în semn de recunoștință din partea poporului maghiar pentru prietenia Italiei. Delegații unguri cari au dus acest dar, au fost primiți ca niște frați, iar Mussolini a promis că va lăsa pentru stricarea tratatului de pace dela Trianon, prin care România, Iugoslavia (Serbia) și Cehoslovacia și-au putut elibera frații de sub stăpânirea ungurească.

Dl Mussolini ar trebui să asculte și de glasul sângelui roman — care nu-l mână spre Unguri, ci spre Români, iar

dacă cu tot prețul vrea să strice granițele stabilite prin contractele de pace, să poștească să dea, să zicem, Tirolul, înapoi Austriei ori orașul Fiume Ungariei. Asta n'ar face-o, Doamne ferește! Atunci, să-și aducă aminte de zicala: Ce ție nu-ți place, altuia nu face!

Dr. Coriolan Suclu,
profesor.

Mutarea capitalei de județ la Blaj

Ședința din 21 Octomvrie a Consiliului județean din Târnava Mică

În timpul din urmă se credea, că mutarea la Blaj a capitalei de județ va ajunge la o înfăptuire foarte apropiată. Prefectura județului a primit ordin dela Ministerul de interne, ca până la 1 Noemvrie 1932, cel mai târziu, serviciile județene să fie mutate la Blaj. În acest scop s'au și conșcris în Blaj toate clădirile potrivite pentru primirea acelor servicii, precum și locuințele cari vor avea să adăpostească pe funcționarii mutați dela Diciosânmărtin. Lucrul acesta se mai făcuse odată de câte un inspector general administrativ, și atunci s'a constatat, în chip oficial, că orașul Blaj are unde adăposti serviciile județului. Domnul H. Starak, inspectorul delegat pentru constatarea clădirilor din Blaj, spunea la proces verbal, că multe prefecturi nu sunt instalate azi mai bine decum ar fi cea dela Blaj, când se va muta.

În urma ordinului de mutare, Sânmărtinenii au simțit că de data asta nu mai e glumă și s'au pus pe lucru, să zădărnicească ori măcar să mai amâne, mult temuta mutare. Comunele au fost cutierate de automobile împărțind proclamații, în cari se cerea ca satele să protesteze în potriva mutării. Să nu consimtă cu nimic la suportarea cheltuielilor ce se vor ivi cu mutarea. Și comunele să ceară intervenția D-lui Prefect, ca să se modifice legea privitoare la schimbarea reședinței de județ.

În afară de aceasta, 13 consilieri județeni din Sânmărtin și Dumbrăveni (7 români și 6 unguri și sași) au cerut să se concheme ședința extraordinară a Consiliului județean, care să-și spună cuvântul în legătură cu mutarea.

Această ședință s'a ținut în ziua de 21 Octomvrie, despre care raportăm în celea următoare:

Încă de dimineață negustorii din Sânmărtin, cu farmaciști cu tot, au tras obloanele prăvăliilor și au umplut de lume sala festivă dela județ. Galeriile încă erau pline de doamne, domnișoare, țărani și orășeni de toată mâna. Sala de ședințe a județului părea un mic parlament, în fața unei hotărâri de mare însemnătate.

Consilierii unguri și sași erau toți în păr,

în frunte cu d. senator Gyárfás. Față în față steteau Românii, dintre cari Sânmărtinenii și Dumbrăvenarii încă sunt în potriva mutării.

Ședința o prezidează d. Dr. Victor Macaveiu din Blaj, canonic și senator. După formalitățile obișnuite se trece la punctul care cuprindea pronunțarea asupra modalității mutării capitalei la Blaj. D. consilier Lupeanu a cerut suspendarea ședinței pentruca d-nii consilieri să aibă puțința a vedea și a studia dosarele afacerii. Cererea se admite.

După redeschidere, primul cuvânt l-a avut d. consilier Simion Moldovan din Sânmărtin, care a prezentat propunerea delegației județene în chestia mutării. Delegația (în afară de senatorul Bianu care a fost de altă părere), propune ca reședința de județ să nu se mute nici acum nici în viitor, iar consiliul să intervină ca legea să se schimbe și să nu se mai vorbească niciodată de mutarea capitalei. De aceeaș părere a fost și d. Gyárfás, protopopul Gheorghe Opresan și alții. La cuvântările cari erau în potriva mutării, a început și publicul din sală să aplaude și să-și arate simțirile, la ce d. președinte a cerut golirea sălii, care s'a și făcut.

D. Alex. Lupeanu a spus, că legea trebuie respectată și ordinul ministerial trebuie împlinit. Această ședință nu mai poate discuta mutarea sau nemutarea, ci numai modalitățile de mutare, precum se spune și în convocator. În acelaș înțeles au vorbit dd. senator Bianu și Dr. Gheorghe Borșan, notar public.

D. prefect Dr. Ilarie Holom a arătat cu date și cifre, rezultatul anchetei, care s'a făcut în vederea mutării serviciilor și a constatat că județul nu are încă la mână banii trebuincioși pentru a putea începe mutarea, conform ordinului ministerial. Consiliul ia la cunoștință că nu sunt încă banii de lipsă și hotărăște, să se arate acest lucru la locurile competente. Cei de sus vor ști mai bine ce este de făcut și de unde se vor lua banii trebuincioși.

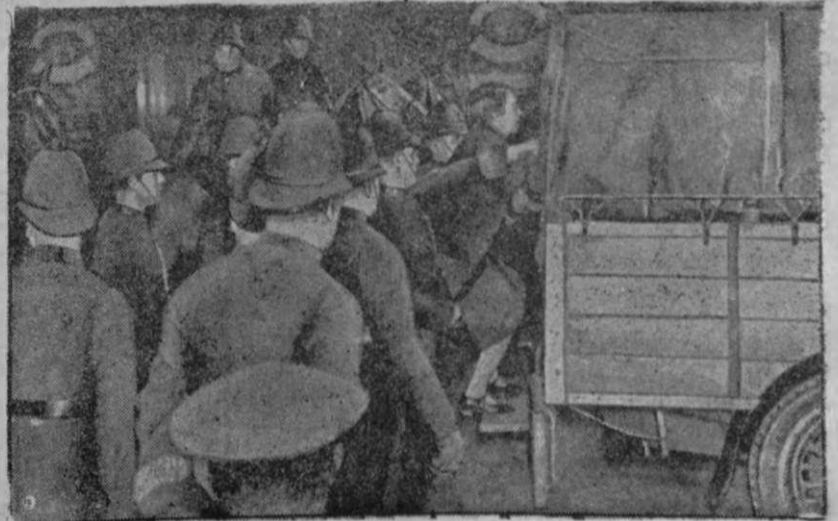
Mai urma să se voteze asupra propunerii delegației permanente, care cerea schimbarea legii și părăsirea pentru totdeauna a gândului mutării. Cum însă acest lucru nu era fixat în program, d. Dr. Borșan a cerut să se ia propunerea dela ordinea de zi. D. Președinte Macaveiu a constatat din lege că se poate admite propunerea, dacă se cere urgența, pe care o hotărăsc 2/3 din voturile de față. Tabăra potrivnică mutării și-a numărat repede voturile și constatând că vor rămâne pe jos, n'a forțat votarea. Astfel propunerea delegației permanente a fost luată dela ordinea de zi.

În această situație se găsește deocamdată chestia mutării capitalei de județ la Blaj, care este, prin urmare, atârnată de hotărârile și ordinele ce vor veni de sus, dela minister.

Coresp.

Rău le merge la muncitori pretutindeni

Chipul nostru arată o ceată de poliști din orașul Londra, unde muncitorii fără lucru, șomerii au năvălit la primăria din districtul Westminster și au pretins să le mărească ajutoarele, ca să nu moară de foame. Printre muncitori s'a amestecat și o femeie comunistă, care-i îndemna pe muncitori să se răscoale și să toace în cap pe primar. În chip se vede cum poliștii englezi au arestat pe comunistă și au închis-o într'un camion, ca să o ducă la poliție. Ea va avea să dea seamă pentru îndemnurile la răscoală.

Ochlan care vede prin fum. Până acum știam că se poate vedea cu ochlanul numai când e vreme bună. Iată acum vine un englez și face unul care va putea vedea prin negură și prin fumul cel mai gros. Și apoi cine știe unde vom ajunge.

Hindenburg prizonier. Oameni răi sunt de-i greu pământul de ei. Ce-i drept, la noi sunt mai mulți ca în alte țări, cel puțin cu câți ar mai încapa încă într'un vagon de vite, dar tot sunt destul și în alte părți. Astfel hitleriștii din Germania (un partid politic) văzând că nu mai pot ajunge la putere s'au socotit să forțeze pe președintele Republicii pe Hindenburg, să-l aducă. Au făcut planul să-l închidă într'o casă și să-l silească să-l aducă la putere. Noroc că planul a fost descoperit și hitleriștii împrăștiați ca făina orbilor.

Viza livretelor militare. În județul Târnava Mică viza livretelor militare pe 1932 și recensământul meseriașilor, se face între 1 Noembrie — 31 Decembrie. Se vor prezenta *completații, rezerviștii și milițienii* din contingentele 1905—1929. În Blaj viza se face în zilele de 1—2 Decembrie 1932. Prezentarea la viză este obligatorie. Cei ce lipsesc fără motiv, vor fi judecați și pedepsiți cu închisoare dela 15 zile până la 2 luni.

Zăpadă la munte. E vreme bună, soare și la amiază e cald de-ți vine să-te scalzi. Dar vremea își cere drepturile ei și frigul începe să prindă pe ici, pe colo. Odată cu cea dintâi ploie, s'a răcit binișor vremea. La Predeal a înghețat. Incepând apoi să ploaie, aceasta s'a transformat în ninsoare și de Joi a nins și ning mereu. Zăpada la munte e, acum, destul de groasă.

Câte automobile se fură în Chicago. Nu e nici o mângăere pent-u noi, pentru Români, faptul că se fură și în alte părți. Dar par'că își vine inima la loc când auzi că mai sunt și în alte părți tâlhari vestiți. Într'un oraș al Americii, Chicago, s'a băgat de seamă, că se fură foarte multe automobile. Și numărându-le au aflat că se fură mult mai multe chiar decât se cumpără. Astfel din Septembrie până acum s'au furat 3375 și s'au vândut 2225 de automobile.

Ciocnire de vapoare. Par'că niciodată nu s'au înecat atâtea vapoare ca în toamna asta. În fiecare zi se scufundă, se ciocnesc și se prăpădesc, pe toate mările. Dar par'că cele mai multe se prăpădesc la noi căci Marea Neagră e cea mai neliniștită mare din lume. Acum s'au ciocnit două vapoare pe Dunăre. Un vapor, plecând noaptea din Galați, c'a ciocnit cu un altul în mijlocul Dunării. Era întunec de nu se vedea mâna.

Nu adormiți pe tren. Un călător care venia dela București spre Brașov, a adormit în tren. Doi indivizi s'au apropiat de el, i-au luat banii și pe deasupra l-au asvârlit din tren. Omul s'a trezit cu o mână ruptă, noaptea în mijlocul câmpului. A venit cum a putut, pe jos, până la Ploiești, unde s'a dus la poliție și a povestit ce a pățit. Poliția i-a făgăduit, că o să-i prindă pe hoți la ziua lui Sfântu Așteaptă, Omul avea la el 19 mii de lei.

Bucureștii e plin de muște. Ce nu se găsește în țara asta? Dar mai ales la București. Și oameni buni și oameni răi câți mai sunt? Doamne ferește. Acum au dat muștele pe ei. Un vânt venind dinspre Dunăre, a umplut capitala de muște; atâtea de nu putea omul să iasă din casă de ele. Se spune, că seara se adună pe lângă luminile electrice de nu se mai vede nimic.

Viață lungă. Acum a murit în Anglia Lady Plumket, o femeie în vârstă de 111 ani. Ea a trăit sub șase regi. În viața ei n'a fost răcită niciodată și nici măcar n'a durut-o capul. Dar nici n'a băut niciodată vinars ci numai lapte și a mâncat mai ales legume și fructe.

Curatorul Bisericii Române unite din parohia Teaca-Mureș cu onoare invită la actul sfințirii bisericii noi Române unite din parohia Teaca-Mureș, care se va săvârși de către Ex. Sa P. S. Episcop de Cluj-Gherla *Dr. Iuliu Hossu*, în ziua de 30 Octombrie (Duminică) 1932; precum și la festivalul și petrecerea cu dans aranjate cu acest prilej.

Un copil cu două capete. Într'un sat din Brasilia (o țară din America de miazăzi) o femeie a dat naștere unei copile cu două capete, patru mâini și patru picioare, dar având numai un singur stomac.

Al douăzecelea copil. Gazetele italiene scriu că într'un sat din apropierea orașului Cambrai din Italia s'a născut al douăzecelea copil al unei familii țărănești. Părinții copilului sunt căsătoriți din anul 1907, femeia are 43 ani, toți cei 20 copii trăiesc.

Pentru ce au mers toți Ovrii dintr'un oraș la înmormântarea unui canonic. Săptămânile trecute a murit la Mihaloc în Cehoslovacia canonicul Oppitz. La îngropăciunea lui au luat parte toți Ovrii orașului, în corpore, voind astfel să răsplătească următoarea binefacere a adurmitului în Domnul: În anul 1919 comisarul bolșevic a voit să ucidă 100 de Ovrii. Canonicul Oppitz a mers atunci la el și atâtea l-a rugat, până ce acela s'a învoit să ucidă numai unul dintre ei, așa dupăcum îl va arăta soarta. Comisarul s'a învoit. Soarta a căzut pe un biet de Ovreu, tatăl alor 8 copii. Atunci canonicul Oppitz s'a

rugat să-l ucidă pe el în locul Ovreului. Comisarul a stat și s'a gândit și pe urmă l-a lertat și pe acela.

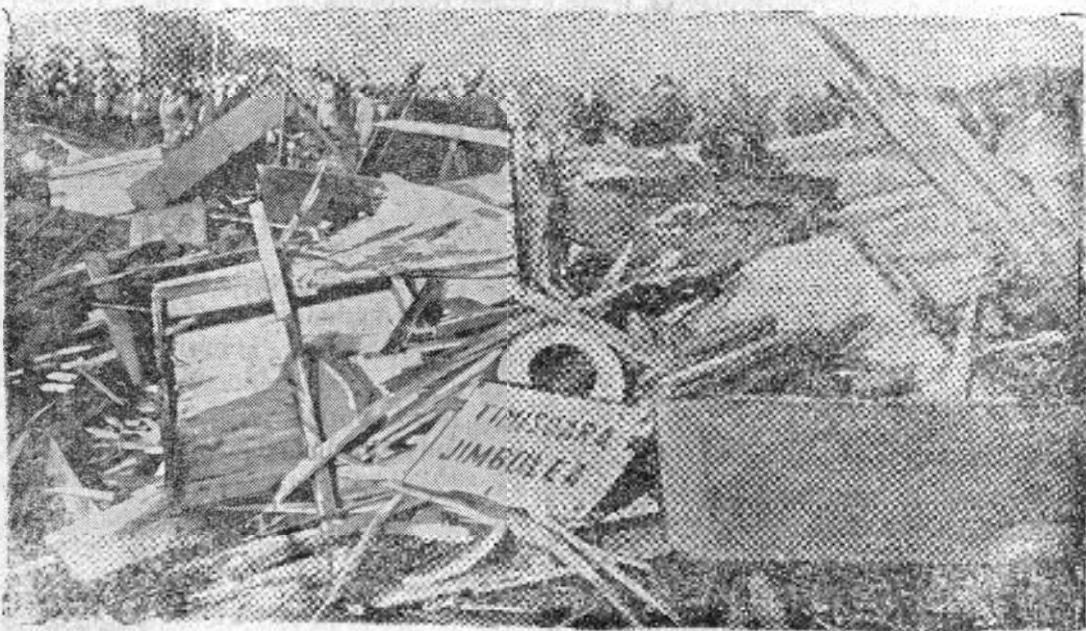
Palanjenul știe când plouă. La sate unde n'ai măsurător, e greu să știi sigur când va ploua și când va fi vreme bună. Un învățat a zis că omul poate să știe când plouă dacă se uită la palanjen. Astfel, când amenință ploaia și furtuna, palanjenul scurtează firele din pânza lui; iar dacă le lungeste e semn că se face vreme bună. Când palanjenul stă în pământ, în gaură, e semn că va fi ploaie mare, iar dacă iese chiar pe ploaie, e semn că ploaia se isprăvește. Se zice că palanjenul nu greșește niciodată.

Un cumpărător ciudat. La prăvălia de arme din Londra (capitala Angliei) s'a prezentat un tânăr spunând că vrea să cumpere o pușcă. Negustorul i-a dat pușca cerută El a cerut atuncia și un glonte. Negustorul i-la dat și după ce-a încărcat pușca a pds-o cu țeva în pieptul negustorului, zicând: „banj ori viața“. Și negustorul i-a dat banii.

Adunarea vrăjitorilor. Până acumă se adunau numai oamenii politici, cari puneau la cale soarta țărilor. Acuma se adună în congrese cerșetorii, tâlharii și chiar vrăjitori, adică cei cari umblă cu draci. Dar cum vrăjitorii sunt de mai multe feluri, se adună fiecare fel odată. În Colonia, (oraș în Germania) sau adunat vrăjitorii cari știu unde se află aur, argint, ape calde sau alte lucruri bune, sub pământ. Vrăjitorii aceștia au câte o nula de lemn ori de fier, cu care descoper ei locul unde s'ar afla astfel de minunății.

Părinții își mănâncă copiii. Unde credeți că se pot întâmpla, pe fața pământului, astfel de lucruri decât în Rusia? Acolo în iadul pământesc. Astfel pe râul Nistru, un țăran care nu mâncase de Dumnezeu știe câtă vreme și-a ucis doi copii, a mâncat el o parte din carne, iar restul a vândut-o în piață. În altă parte, o femeie și-a ucis un fiu și a dat carnea s'o mănânce ceilalți copii. În altă parte un copil a fost găsit fript în cuptor. Tatăl lui care urma să-l mănânce, a fost ucis de săteni. În multe părți au dispărut copii cari se crede, că au fost mâncați. Uned nu e Dumnezeu, e diavolul și în Rusia se vede că el e stăpânul.

Nenorocirea de cale ferată dela Timișoara

În zilele trecute s'a întâmplat la Timișoara o groaznică nenorocire de tren. Două vagoane ale unui tren mixt, care transporta muncitori, au sărit de pe șini și, răsturnându-se s'au fărâmat în mii de bucăți, omorând pe loc 18 oameni și rănind de moarte pe alții, mai mulți.

Chipul nostru înfățișează locul nenorocirii dimpreună cu fărâmurile vagoanelor. Nenorocirea s'a întâmplat din cauza unui acar dela căile ferate, care a fost aresta și dat parchetului să-l judece.

† Ioan Muntean, preot român unit în Săuca, a adormit în Domnul, în 13 Octomvrie 1932, la ora 11 seara, în anul al 70-lea al vieții, și al 44-lea al căsătoriei și al preoției, fiind împărțit cu Sf. Taine. Inmormântarea s'a făcut în Dicosânmărtin, în ziua de 15 Octomvrie 1932, la ora 2 după amiază, cortegiul pornind din locuința proprie a repausatului, din Str. Simion Călușiu No. 8, spre biserica română unită, unda s'a făcut prohodul și apoi inmormântarea. În veci pomenirea lui!

Indoitul omor din comuna Varviz

Joi seara în 13 l. c. tânărul Ioan Vodă de 22 ani a intrat în casa moșneagului și unchiului său Petru Vodă, din cătunul Filpea a comunei Subcetate (Varviz), și cu o lovitură puternică în cap, l-a omorât!

Al doilea omor: vecinul Mihail Clubucă un om de 39 ani, mergând la moș Petru după o ladă, să-și pună niște cartofi, pe când i-s'au auzit pașii la ușă Ioan a eșit înaintea lui și fără vorbă, i-a înfișt cuțitul drept în inimă, căzând mort pe loc!

După ispravă l-a tras înăuntru, aruncându-l peste celalalt mort, dar, ca să fie sigur că n'o să învieze, i-a mai dat nenumărate împunsături cu cuțitul, tăindu-i și gâtul. Dela pârâu a adus apă și s'a spălat de sânge, precum și pragul și orice urme, apoi a plecat acasă, cugetând că lumea va crede că s'au omorât amândoi, precum s'a și bănuit de oameni mai puțin pricepuți.

La cină, după miezul nopții, mergând acasă, a cînat liniștit și s'a schimbat de hainele pline de sânge. Acasă avea o mamă și o soră. Le-a spus isprava de sigur.

Arderea morților.

Glasul conștiinței a început să-l mustre pe holtei și, de teama de-a nu fi descoperit, s'a hotărât — îndemnat de diavolul, — să facă o nouă ispravă: să-i arză pe amândoi, cu casă cu tot!

A mers de nou la casa cu nenorocirea. Doi snopi de grâu sub ei și 2 pe deasupra cugeta că e deajuns ca să-și acopere vina și să scape nedescoperit. Le-a pus foc și a în-cuiat ușa.

Descoperirea.

Femeia lui Mihail mergând după o noapte de așteptare, ca să vadă ce-i eu soțul ei, de nu mai vine, i-a aflat pălăria pe prispă. Înăuntru fum, fec și miros de carne. Ușa încuiată! Femeia speriată a început să țipe, la auzul căreia au alergat vecinii! Forțând ușa, au aflat groaznica nenorocire! Focul nu s'a încins încă și casa a scăpat, precum și cele două trupuri omenești. Dumnezeu n'a lăsat să se ascundă grozava crimă! Dacă casa ar fi ars, desigur că scrum și cenușe s'ar ales și de cadavrele celor doi nenorociți și nici piatra, nici cuțitul și urmele de sânge nu se mai vedeau. Inșă: când omul acopere, Dumnezeu descopere, și întors!

Presupunerile — Cauza faptel

Toți vecinii au știut neînțelegerile dintre moșul Petru și nepotul Ioan, pentru avere și moștenire. Presupusul a fost deținut și dus la postul de jandarmi, unde a negat aproape 3 zile în continuu. Dar chinurile ce au știut jandarmii să le pună, atât pe el cât și pe mamă și soră, au fost deajuns ca să spună fapta, că ea a auzit că a vorbit cu mamă-sa despre omor. În sfârșit a recunoscut și, după reconstruirea crimii, adecă arătarea cum a făcut cele 2 omoruri, în fața alor 500 oameni adunați, a fost dus de jandarmi legat, dela moștenire, în pușcărie.

Se mai vorbește, că chiar și mama criminalului l-a îndemnat la oribila faptă. Că e sau nu adevărat, nu pot spune, dar aceea e curat adevăr că mulți părinți nu-și cresc copiii în frica lui Dumnezeu, iar ca urmare, iată unde ajung!

I. P.

O vorbă frățească

Mărturisim sincer că noi uniții nu suntem obișnuiți să auzim, din gura fraților noștri ortodocși, decât vorbe de ocară și rele. Așa de bine ne cade deci când auzim și câte o vorbă frățească, însă nici aceasta nu dela Sibieni, cari ne-ar soarbe într'o lingură de apă, ci dela cei din Vechiul Regat.

Păr. Gala Galaction, un bun și foarte învățat preot ortodox din București, scrie în fiecare Duminecă, în ziarul „Curentul“, câte un indemn creștinesc, sub titlul „Ziua Domnului“. În Nr. 1694 din 17 Octomvrie a acestui an, Sf. Sa pomeneste, în „Ziua Domnului“, de vizita Domnului Ministru D. Gusti la Blaj, spunând că de sigur șirele Sf. Sale nu le vor plăcea fraților Sf. Sale întru ortodoxie, dar, spre marea Sf. Sale părere de rău, nu este întâia oră, când indispune pe bunii săi ortodocși. Și apoi continuă:

„Noi ortodocșii ne sfim să ne apropiem, să studiem și să învățăm (și câte n'ar fi de învățat!...) dela frații noștri uniți. În învățatura, în disciplina, în viața lor bisericească sunt multe lucruri pe cari am putea să le imităm cu folos. D. ministru aud că a văzut și a admirat fapte, realizări, deprinderi..., cari i-au rămas la inimă“.

„Nu e de mirare că sociologul Gusti, a făcut la Blaj fericită recoltă de observații. Dar este vecinic de mirare că noi, biserica ortodoxă, trebuie să aflăm ceva despre bunele stări bisericești ale fraților uniți, deabia din explorările (descoperirile) unui ministru sociolog (învățat care ce ocupă de știința sociologiei)“.

Și apoi incheie cu aceea că auzind Iacob (patriarhul) că se vând bucate în Egipt, a zis fiilor săi: Pentru ce nu vă interesați?

Iată în sfârșit o vorbă bună despre noi, spusă, dupăcum am pomenit și mai înainte, nu de vreunul dintre frații noștri de aici, ci de unul dintre cei din Vechiul Regat! Iată în sfârșit un preot ortodox, care luptă cu armele dragostei! Iată unul care arată că are chemare preoțească! Căci sunt atât de puțini de aceștia în biserica ortodoxă din Ardeal. Dacă ar fi, altfel ne-am înțelege, și anume așa ca doi frați, cari au înțeles fiecare într'altă formă vorba și porunca tatălui lor, fiecare este însă de bună credință, și fiecare se simțește frate.

Păr. Gala Galaction îi îndeamnă pe frații ortodocși să ne viziteze și pe noi și să se convingă despre ceea ce toată lumea știe că este la noi. Ortodocșii noștri, în frunte cu I. P. S. Patriarh al Bucureștilor, merge la anglicani și la reformați, ca dela ei —, cari sunt departe de ortodoxie ca cerul de pământ — să învețe lucruri străine de biserica cea adevărată. Iară I. P. S. Mitropolit Nicolae al Sibiului încă n'a avut vreme să facă văzuta I. P. S. nostru Mitropolit Vasile, cu toate că cel din urmă este mai bătrân și ca arhieru, și ca preot și ca vârstă. Iară preotul ortodox dela Blaj, urmând bagseama pilda șefului său, nu și-a ținut de datorință să se prezinte, invitat fiind, la masa I. P. S. mitropolit Vasile, deodată cu dl ministru Gusti pentru care faptă și-a și primit de altfel o bună și aspră muștrare dela însuș dl ministru, eu ocazia vizitării locului de zidire a bisericii ortodoxe din Blaj.

Iată apropierea pe care o fac arhierii și preoții ortodocși ardeleni, de noi!

Ce bine ar fi, dacă biserica ortodoxă ardeleană ar avea barămi unu-doi preoți după inima lui Hristos, cum este păr. Gala Galaction dela București!

Din istoria neamului

Basarab Vodă

(1310—1338)

Basarab Voevod este un urmaș al voevodului Seneslau. Când statul enegilor îl chemă la domnie, Basarab Vodă e om în vrâstă de treizeci de ani și încercat în trebile țării.

Fiind un om războinic și văzând Ungaria slăbită din pricina certelor pentru domnie, el rupse legăturile cu Ungurii, cărora nu mai voi să le plătească birul ce voevozii dinaintea lui se obligaseră a-l plăti. Și, până i-s'a sfârșit zilele, el bir Ungurilor n'a plătit.

În vremea aceea Ungurii aveau un rege viteaz cu numele Carol Robert, cu care nu era de glumit. El strânse oaste numărăoasă și porni spre Țara Românească să-și răsbune pe Basarab Vodă pentru neplata birului. Basarab Vodă socoti, că e mai bine să se înțeleagă în careva chip cu Carol Robert. Nu voia vărsare de sânge nici dintr'o parte, nici dintr'alta. Voia o înțelegere pașnică, dacă ar fi fost cu puțință. — Carol Robert însă voia cu orice preț să pedepsească pe Basarab Vodă. Dar nu știa sârmanul, ce are să pățească. Parcă Românii aveau să lase așa lesne pe Unguri să le cuprindă țara! Pentru că Ungurii erau mulți la număr și ca să-i prindă la loc bun, Domnul i-a lăsat să între nesupărați în țară și să înainteze adânc prin locuri necunoscute.

Ungurii au mers, au tot mers înainte și neîntâlnind oaste românească, le-a fost frică să nu cadă în vre-o cursă și s'au hotărât să se întoarcă cât mai grabnic către casă. Românii, știind prin ce locuri și strămtori prăpăstioase au să treacă Ungurii, s'au așezat pe munți, au adunat pietrii și bolovani mulți și când treceau Ungurii spre trecătoarea Branului ca să scape în Ardeal, de pe muntele Posada se pomeniră cu o ploaie de bolovani și săgeți și pietrii, cari cădeau asupra lor ca o ploaie din cer.

De-acolo, din văgăunele adânci, oștirea ungurească nu putea nici să fugă, nici să se apere. Mulți au fost omorâți, iar cei cari au scăpat au dus veste în Țara Ungurească, că Românii nu se lasă cu una cu două. Basarab Vodă a nimicit la Posada aproape întreagă armata ungurească. Abia craiul Carol Robert, în haine schimbate și cu câteva săgeți în spate, numai ca prin minune putu să scape însoțit de câțiva slujitori credincioși ai lui. Și cât a trăit n'a mai avut potftă să-și mai măsoare puterile cu Românii!

După o domnie de aproape treizeci de ani, Basarab Voevod moare la anul 1338, lăsând țara neatârnată de Unguri. El e capul unei familii de domni viteji, numită familia Basarabilor, care a dat vrednici și mari urmași în scaunul de domnie al Țării românești.

Z.

Plante de nutreț semănate toamna

În țara noastră încă sunt multe ținuturi săcetoase, în cari fânatele dau iarbă puțină și chiar și luțerniștele dau roadă destul de slabă. Pentru economii, de prin ținuturile acestea, totuși să aibă destul nutreț la vite, e bine să samene încă de toamna anumite plante de nutreț, cari vor da roadă bună și dacă băntuie seceta. Astfel de plante sunt: secara amestecată cu mazărice de toamnă, ori secară amestecată cu mazăre de toamnă și mazărice de toamnă. Măsura în care se amestecă este: 100 kgr. secară cu 120 kgr. mazărice de toamnă sau 80 kgr. secară cu 70 kgr. mazăre de toamnă și 60 kgr. mazărice de toamnă.

Pământul în care se samănă aceste plante de nutreț, trebuie bine lucrât. Sămănatul trebuie să se facă negreșit până la sfârșitul lunii Octombrie. În anul viitor, din aceasta sămănătură, se vor putea strânge două recolte: una prin Mai, foarte abundantă și alta prin Iulie, mai mică, dar de o calitate foarte bună. După a doua coasă, miriștea trebuie arată fără întârziere, pentru ca mai târziu să se poată sămăna grâu de toamnă.

Cât prețuește azi o mașină de sămăna grâu.

În toamna aceasta se găsește puțin grâu bun de sămăntă. De aceea trebuie cruțat cât mai mult. Cruțarea se poate face numai sămănând grăul cu mașina. Celce samănă cu mâna, aruncă cel puțin cu 40—50 kgr. mai mult la hectar, decât dacă samănă cu mașina. Socotind prețul grăului bun de sămăntă cu 5—6 Lei kilogramul, înseamnă 200—250 Lei cheltuială mai mare pentru fiecare hectar. Afară de aceea calitatea sămănturii făcută cu mașina în rânduri încă este cu mult mai bună ca și a sămănturii făcută cu mâna.

Cu o mașină de sămănat se pot sămăna într'o toamnă până la 100 hectare. Socotind numai 200 Lei prețul grăului ce se cruță la hectar prin sămănatul cu mașina, avem 20.000 Lei la 100 hectare, cât se poate sămăna cu mașina într'o toamnă. O mașină nouă cu 17—21 de țevi coastă astăzi 15—20.000 Lei, deci chiar prețul grăului cruțat.

Fiindcă nu oricine are 100 hectare de sămănat, e bine să se întovărășească mai mulți economiși să cumpere o mașină de sămănat și s'o folosească în comun. Cu prețul grăului cruțat numai într'un singur an se poate cumpăra o mașină.

Multe camere de Agricultură au astfel de mașini de vânzare și sătenii pot să le cumpere ușor.

Grăpatul pășunilor și a fânateelor

Toată vara pășunile au fost bătucite de vite, iar fânatele încă, în cele mai multe părți, după căratul căpițelor de fân, fiind pășunate cu vitele încă au fost bătucite. Afară de aceea, atât pe pășuni cât și pe fânate sunt multe mușuroaie de soboli și de furnici, sunt mulți mușchi și multe balige de vite.

Fiind pământul bătucit, umezeala nu poate pătrunde în pământ. Mușchii încă îndușă iarba, iar mușuroaiele strică rău pământul și împiedecă cositul. De aceea atât pășunile cât și fânatele trebuie grăpate. Grăpatul se poate face toamna, mai înainte de căderea zăpezii.

Grapele cele mai potrivite sunt cele de fier, făcute din bucăți, cari se pot îndoi după loc. Grapele făcute în rame nemiscate nu sunt bune. Prin grăpare, se înlesnește pătrunderea apei la rădăcina ierbii, se curăță mușchii, se imprăstie mușuroaiele și baligele și astfel iarba poate să crească frumoasă și pe o formă.

Fiecare primărie ar trebui să aibă o astfel de grapă pe care s'o întrebuințeze la grăpatul pășunilor și a fânateelor.

Când se face grăpatul, e bine să se pună copii, pe urma grapei și să scoată toți scaii, bozii și alte buruieni, cari strică iarba cea bună de prin pășuni și fânate.

Viermele porumbului

Acest vierme atacă atât ștuleții cu boabe, cât și tuleul porumbului. Mănâncă miezul tuleului și din cauza aceasta porumbul nu mai crește, frunzele se uscă iar ștuleții rămân fără boabe. Peste iarnă, viermele se adăpostește în tullei uscați sau în coceni, precum și în cotorii lăsați pe câmp. Tullei trebuie dați vitelor iar cotorii de tulei rămași precum și cotorii de pe câmp trebuie adunați și arși pentru ca toți viermii din ei să se prăpădească.

Nu e bine să se acopere casele și coșarele cu tulei, fiindcă în chipul acesta se adăpostesc viermii, dușmanii porumbului, cari în anul viitor vor pustii iarăși alt porumb, făcând paguțe destul de însemnate.

Cărți nouă

Tipic bisericesc de Dr. Victor Bojor și Ștefan Roșianu, ediția II îndreptată. Cu încuviințarea Preavenatului Consistor Arhiepiscopesc Nr. 1196—1931. Blaj, 1931. Tipografia Seminarului Teologic gr.-catolic. Formatul 24/15 cm., pagini 344, prețul Lei 110.

În anul 1914 a apărut, în Tipografia Seminarului din Blaj, întâia ediție a acestui tipic bisericesc, lucrat, pe lângă autorii de astăzi, cu ajutorul vestitului cântăreț, profesorul Aron Papiu. Această ediție s'a gătat de mult, așa că studenții în teologie și cantorii mai noi nu mai aveau din ea studiu.

Un gând foarte bun au avut părinții canonici Dr. Victor Bojor dela Cluj și Ștefan Roșianu dela Blaj, când au hotărât să scoată de sub tipar a două ediție din această carte de mare valoare.

Ediția a doua este mult îndreptată și adăugită, așa că o pot întrebuința, cu mare folos, atât preoții cât și cantorii. Suntem de părerea că nu este iertat să lipsească de pe masa nici unui preot și cantor, pentru că altfel fac prea multe greșeli. Mai mult, credem că ar fi bine ca conducătorii bisericii noastre să-i oblige pe toți preoții și cantorii, nu numai s'o cumpere, ci să se țină de toate legile cuprinse în

aceea carte, altfel nu va fi, până-i lumea, uniformitate în slujbele noastre.

Autorii au pus prețul cărții de numai 110 Lei, neavând nici un câștig material, cu gândul ca să o cumpere cât mai mulți.

I. G. P. Publicăm bucuros tot ce este scris pe înțelesul poporului, cu o condiție; să nu fie articolii prea lungi și, bineînțeles, să fie bine scriși. Așadară: la revedere!

Redactor: IULIU MAIOR.

A. G. R. Comitetul arhidiecezan

Comunicat

În vederea apropiatului congres arhidiecezan, toate organizațiile parohiale din cuprinsul arhidiecezei de Alba-Iulia și Făgăraș, sunt rugate să trimită imediat (la adresa secretarului Dr. Augustin Popa, prof. Blaj), obișnuitele dări de seamă. În special vor raporta despre: a) constituire și activitate; b) vor trimite lista comitetului; c) lista membrilor și d) situația casei.

Comitetul arhidiecezan

Către cetitori

Urmând a se edita de institutul „Presa Bună” din Iași o lucrare, pe înțelesul tuturor, de apărare și documentare, în ce privește religia creștină catolică, prin aceasta rugăm pe cetitori să binevoască a arăta pe o simplă carte postală, eventual chiar într'o scrisoare adresată Părintelui *Dr. Ioan Georgescu, profesor, București II, Str. Doctor Felix 73*, însărcinat cu scrierea acestei lucrări, chestiunile ce anume doresc să fie lămurite și documentate. În acest chip, prin silința mai multora, se va putea face ceva serios, trainic, potrivit zilelor noastre, binefăcător, cum se cuvine să fie o carte de religie.

Vin, calitatea primă

Vindem, din mână liberă, următoarele vinuri, producție proprie, calitate primă, produs de pe Târnava-Mică:

260 ferii (10 l.) rizling italian din 1931	
54 „ „ muscat Ottonel „ 1930	
32 „ „ muscat Ottonel „ 1931	
284 „ „ must rizling italian „ 1932	
63 „ „ must muscat Ottonel „ 1932	

Total 593 ferii.

De calitate garantăm. Adresa la Administrația „Unirea Poporului”.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!